

Jeremiás megmentése

***Kulcsvers: A király parancsot adott Ebed-Melechnek, az etiópnek, mondván: „Vedd magaddal innen harminc embert, és emeld ki Jeremiás prófétát a börtönből, mielőtt meghalna.”
Jeremiás 38:10***

***Kiválasztott igeszakasz:
Jeremiás 38:1-28***

Az emberi történelem során Isten összes szolgálja közül Jeremiás próféta kiemelkedő helyet foglal el. Gondoljunk csak arra, milyen figyelemre méltó, hogy még nagyon fiatalon prófétává hívták el. Jeremiás így írt erről az eseményről: „Akkor az Úr szava így szólt hozzám: Mielőtt megformáltalak az anyaméhben, már ismertelek; mielőtt megszülettél, megszenteltelek; prófétává rendelvelek a népek számára. Akkor mondtam: Ó, Uram Isten! Ímé, nem tudok beszélni, mert fiatal vagyok. De az Úr így szólt hozzám: Ne mondd, hogy fiatal vagy, mert

mindazokhoz el fogsz menni, akikhez elküldelek, és mindazt, amit parancsolok neked, azt fogod mondani. Ne félj az arcuktól, mert veled vagyok, hogy megmentselek, mondja az Úr.” Jeremiás 1:4-8

El tudjuk képzelni, milyen életre szóló hatással volt ez a fiatal Jeremiásra. Hiszen Isten közvetlenül hozzá szólt! Továbbá kinyilatkoztatta neki, hogy már azelőtt ismerte őt, hogy anyja méhében megformálódott volna. Jeremiást valószínűleg még jobban megdöbbentette, hogy Isten már születése előtt megszentelte őt, és előre elrendelte, hogy minden nemzet prófétája legyen. Jeremiás talán megdöbbent ettől az üzenettől. Valószínűleg elgondolkodott azon, hogy Isten akarata hogyan fog, vagy egyáltalán hogyan tud megvalósulni. Úgy tűnik, minden kétség eloszlott, amikor Isten felhatalmazta őt. Olvassuk: „Akkor az Úr kinyújtotta kezét, megérintette a számat, és így szólt hozzám: Íme, szavaimat a szádba adtam. Íme, ma téged állítalak a nemzetek és a királyságok fölé, hogy kiirtsd és lerombold, hogy elpusztítsd és ledöntsd, hogy építs és ültess.” (9-10. versek). Ezeknek a rendkívüli ígéreteknek a hatalmával Jeremiás megkezdte szolgálatát, és félelem nélkül, hűségesen hirdette Isten szavát Izráelnek, Júda népének és a nemzeteknek.

Zedekia, Júda utolsó királyának idején Jeremiás próféciáit Júda vezetői elutasították. A próféta bátran azt mondta Zedekia királynak és kormányzóinak, hogy fogadják el azt a tényt, hogy Isten véget fog vetni uralkodásuknak. Jeruzsálem elpusztul. Az egyetlen esélyük a túlélésre az volt, ha elfogadják, hogy Babilon inváziója és Jeruzsálem meghódítása Isten büntetése volt kemény nyakú engedetlenségükért. Ha engedelmeskednek Isten akaratának, életüket megkímélik. Ehelyett Zedekia kormányzói ragaszkodtak ahhoz, hogy Jeremiást egy elhagyott ciszternába zárják. Azt mondták, hogy Jeremiás gyengíti a nép akaratát – ez árlás. A ciszterna, amelybe Jeremiást leeresztették, tele volt sáros agyaggal (Jeremiás 38:1-6). Elképzelhetjük, milyen belső hitbeli küzdelmeket élt át. Ott kellett meghalnia? Isten elhagyta őt?

Talán Jeremiás a 40. zsoltárra gondolt. „Türelmesen vártam az Úrra, és ő hozzám fordult, és meghallgatta kiáltásomat. Kivett engem a mély gödörből, a sáros agyagból, és sziklára állította lábam, és megerősítette lépteimet.” Zsoltárok 40:1,2

Hisszük, hogy Isten továbbra is megszabadítja népét a „sáros agyag” helyzetekből. Jeremiás hűségének és bizalmának példája továbbra is inspirálja az Úr népét. „Isten a mi menedékünk és erőnk,

segítségünk a bajban. Ezért nem félünk.” Zsoltárok
46:1,2